

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

Deus per odium aversionis privat peccatores paternâ suâ Providentiâ,
quam gerit erga justos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](#)

Effectus iste Divinæ aversionis, in eo consistit, quod Deus subtrahat peccatoribus suam paternam & singularem providentiam, quam erga justos exercet. Hanc veritatem ut nobis imprimeret Deus, is se apud Prophetam Zachariam comparat Pastori, manibus tenenti duas virgas Zach. II. 7. pro suarum ovium directione, prima est amabilis, altera terribilis. *Affumpsi mibi duas virgas, unam vocari decoram,* & alteram funiculum.

Scio quidem, quod priori virga adumbrari velit Sanctus Cyrus favores ac gratias novæ legis, hanc autem posteriori rigorem antiquæ legis. Novi, quod Rabbi Moses suaviorem attribuat sapientibus & fortunatis iis Principibus, qui suaviori moderamine Israëlitarum gentes gubernarunt; magis rigidam tyrannis, idola latris, qui servitutis jugo suos oppresserunt subditos.

Cum communiori nihilominus interpretum sensu judico, illâ speciosa virgâ figurari, speciosissimam simûlque amabilissimam Dei providentiam, & paternam, quam probis impendit curam; rigorosâ verò indicari severam ejusdem in reprobos vindictam; hanc apprehendit Divinus Pastor, quando videt nos nuntium remittere virtuti, ut vitiorum commercia sectemur, gratiæ suæ jacturam facere; per quam item nobis innuit, quod non nisi ordinariam erga nos Providentiam gerat, strictum justitiæ rigorem observet. *Tuli virgam meam;* quæ dicebatur decus, & Ibidem c. II. 8. abscidi eam, ut irritum facerem fœdus meum.

In isto statu videmur similes gregi derelicto, cuius curam Pastor ille bonus habitam antecedenter peculiarum non continuat, nec amplius consuetas olim amoris delicias subinistrat. *Non pascam vos, quod moritur, moriatur;* & quod succiditur, succidatur; quæcunque misericordia inimi-

inimiciæ vos infestent, quælibet pestes, famæ, bella vos confiant, disperdant; qualiacunque vestigalia, aliæve recens impositæ exactiones vos opprimant, vel exhauiant. minimè sum solitus, ait Deus, non curo, curæ enim anæ, quam ovibus meis impendi, ipsimet vos subtraxistis. Tentationes quævis indies multiplicentur, malignæ habitudines vos captivent, passiorum tyrannidi cedatis licet in prædam, subitanea mors ingruat, vos suffocet, omnia simul secum à vobis abstrahat, *quod moritur, moriatur;* me enim interponere, impendentia mala avertere, non obligor. Vos non estis ulterius populus meus ad obediendum & serviendum mihi, nec ego Dous vester ero in ordine ad vos tutandos. *Non populus meus, & ego non ero vester.* Terribilis planè & horrenda comminatio!

Osa 1: 29.

Ah! si verum est, quod verum esse experientia demonstrat, mundum esse mare quoddam immanibus procellis tumidum, scopulis & syrtibus horrendum, continuis tempestatum motibus obnoxium, esse desertum draconibus, aliisque virulentis bestiis in sessum: si hæc vita sit perpetuus conflictus, prælium non raro cruentum, sit millennis vicissitudinibus, singulis momentis, ex quibus hujus vitæ series contexitur, subjecta; si sit homo creatura tam debilis, sensu & consilio sano adeò vacuus, quid ager peccator infelix, odium, abominatio Dei, cuius paterna tutela est spoliatus?

Quò se vertet cœcus in medio tot retium & præcipitorum? pumilio iste adversus cœtum tantorum gigantum quomodo perstabit? quid sperare potest abjecta phæselus omni ductore destituta, nisi postquam aliquantum temporis cum procellosis turbinibus, sive tempestatibus lusit, triste naufragium? Verbo, quid efficiet peccator bene.

benedictionibus Dei subtractis, Divinis auxiliis & favoribus destitutus, ab integro hostium exercitu vallatus audi-que, ac infestatus, nisi cum desperabundo Saule exclama-re: *Coarctor nimis, siquidem Philisthiim pugnant adversum me, & Deus recessit à me?* infortunia, persecutions me incessanter obruunt, hostes mei ex omni parte instant, & quod malorum extremitas est, quod Deus me prosequatur odio, quod peccati mei reatus Deum procul à me discedere compulerit: *Vae vobis viri impii, minatur Ecclesia-sticus, qui dereliquistis legem Domini, in maledictione erit pars vestra.* Eccles. 51.12.

Exprimamus fatale hoc odium paulò sensibilius, & dicamus cum nostris Theologis, Deum contra peccatores non concipere, duntaxat odium abominationis, sed odium insuper inimicitæ ac vindictæ, vi cuius ab ipsis exigat penas & supplicia, quæ flagitia illorum prometentur.

Ad hoc autem melius explicandum, videtur necessarium, cantandam mihi palinodiam, omnia, in isto sermone proleta, esse retractanda: et si aliud nil enun-tiâsse meminerim, præterquam in Sacris literis funda-tum.

Dixi cum Regio Psalte, quod Deus avertat faciem suam à peccatoribus; idem verò Propheta testatur alibi, Deum desiderio se de illis vindicandi, defixo eosdem ob-lutu contueri: *Vultus autem Domini super facientes mala.* Psal. 33.17.

Docui cum Isaia, quod Deus sit longè à peccatori-bus, at Jeremias contradicere videtur, quod eos sequatur, & undique persequatur. *Persequar eos in gladio.* Ipse Jerem. 29.18. Dei Filius facet peccatores in ea penes se esse aestima-tionem, ut requidem tales nôsse velit: *Nescio vos, qui* Matth. 25.12. tamen in Apocalypsi satis declarat, quam exactum ha-

F beat

Apoc. 3.10.

beat numerum ac notitiam actuum illorum: *Scio opera tua:*

Quid istae contradictiones innuunt? eos videt, eos non videt; illos relinquit, & non relinquit; cognoscit, & non cognoscit? hunc difficultatis nodum facile resolvit Magnus Gregorius, *scit illos in examine, nescit in amore,* distinguit S. D. respicit illos non oculo amoris sed terroris & vindictæ, prout per alium Prophetam iteratis comminationibus idem confirmat: *Ponam oculos meos super eos in malum, & non in bonum,* est inter illos, non ut ipsis protectionem impendat, sed pœnam, supplicia infligat, semper hinc interest.

Amos 9. 5.

Jerem. I. II.

Oblivioni licet tradatis, quantumvis omnia in praesenti discursu recensita, dummodò ultima ista cogitationibus vestris maneat altè reposta, haec enim sola sufficiet, eò vos permovere, ut assicurare debeat omnino deplorandam esse miseram peccatorum sortem. Quæ infania, cubitum ex. gr. concedere hac nocte, & clausis oculis strato indormire cum certa persuasione, quod capitum mineat Deus illâ vigilante virgâ armatus, quam Jeremiah olim prævidit: *Virgam vigilantem ego video;* qui nos ardente furoris igne respiciat vultu, quique consideret tempus, locum feriendi & interimendi suum adversarium: quod brachium Domini pro tutamine nostro protensum prius, modò extensum sit ad nos delendos: quod pectus illud, ubi non nisi cogitationes pacis & patris fovabantur antehac, meditetur cogitationes afflictionis impostorum, & rigores omnes judicis ad iram provocati?

O Veritas! quæ jure tremorem cunctis artibus nostris praे horrore incutiat, scire nim., quod Deus noster, alioquin summus Protector & Benefactor in tineam nos corro-

